

ลูกๆ ที่รักทั้งหลาย

พ่อมีความยินดีที่ได้มีโอกาสได้พบกับลูกๆ ทุกคน ที่เป็นเวชบุคคลของ โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ โรงพยาบาลในเครือคาทอลิกอื่นๆ และศูนย์ด้านสังคมสงเคราะห์ต่างๆ ขอขอบใจผู้อำนวยการโรงพยาบาลสำหรับคำกล่าวต้อนรับสำหรับตัวพ่อเองแล้ว นี่เป็นพระพรในการที่พ่อได้ประจักษ์ด้วยตนเอง ถึงงานรับใช้ที่มีคุณค่ายิ่ง ที่พระศาสนจักรได้มอบให้กับปวงชนชาวไทย โดยเฉพาะผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือมากที่สุด พ่อขอกล่าวท้าทายด้วยความรักต่อบรรดาภคินีคณะเซนต์ปอล เดอ ชาร์ต และ นักบวชหญิงอื่นๆ ที่อยู่ที่นี่ พ่อขอขอบคุณ เพราะการอุทิศตนอย่างสงบเงียบ และเปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดี ลูกๆ ได้ช่วยให้เราสามารถรำพึงเห็นพระพักตร์ที่เป็นจุดมารดาของพระเจ้า ที่ก้มมองลงมาเพื่อเจิม และพยุงบรรดาบุตรธิดาของพระองค์ให้ลุกขึ้น ขอขอบใจมากๆ

จากมุมมองนี้ พ่อเห็นว่าพวกลูกๆ ได้ปฏิบัติกิจเมตตาธรรมที่ยิ่งใหญ่ข้อหนึ่ง เพราะการทำงานเพื่อการเยียวยารักษาคนอื่นนั้น เป็นการกระทำที่มากกว่าสิ่งที่ต้องทำตามหลักวิชาการ การทำงานของลูกๆ ไม่ใช่เป็นเพียงการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ แต่ต้องมีบางสิ่งบางอย่างมากกว่านั้น ต้องมีความพร้อมในกรณีฉุกเฉิน ต้องต้อนรับและโอบกอดทุกชีวิตที่มาหาเราด้วยความเร่งด่วน ด้วยใจที่เปี่ยมด้วยความรักเมตตา ที่เกิดจากการให้เกียรติและความเคารพศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคน กระบวนการแห่งการรักษาพยาบาลยังเรียกร้องพลังอำนาจแห่งการเจิมด้วยสายตาที่นุ่มนวล ทะนุถนอมและให้เกียรติแก่บุคคลที่มาหาด้วยลักษณะที่แตกต่างกันสารพัด พวกลูกๆ ในฐานะที่เป็นสมาชิกของหน่วยงานเวชบุคคล จะวางตัวเป็น

ศิษย์ธรรมทูตได้ ก็ต่อเมื่อเรามองใบหน้าของคนไข้และเรียกเขาตามชื่อ พ่อทราบว่าบริการแบบนี้ บางครั้งอาจจะ เหน็ดเหนื่อย และทำให้หมดเรี่ยวแรง พ่อทราบว่า ลูกต้องประสบกับสถานการณ์ที่สที่สุดขั้ว ซึ่งเรียกร้องให้ตัวเองต้อง ได้รับแรงดลใจ การส่งเสริม และการใส่ใจดูแลด้วย เพราะฉะนั้น นี่จึงเป็นเรื่องสำคัญมาก ที่จะต้องพัฒนางานอภิบาลเพื่อ การรักษาพยาบาล ที่ไม่ใช่เพียงแต่การรักษาคนไข้เท่านั้น แต่รวมถึงผู้ปฏิบัติงานทุกคน ในการที่จะได้รับการสนับสนุน เพื่อการปฏิบัติงาน พวกเขากลับดีแล้วว่า การทำงานของลูก เป็นการแสดงถึงความเอาใจใส่และความดูแลที่เราทุกคน จะต้องปฏิบัติต่อผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้อาวุโส หนุ่มสาว และผู้ที่เปราะบางที่สุด

ปีนี้ โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ฉลองครบรอบ 120 ปี ของการก่อตั้ง มีผู้คนเรือนแสนที่ได้รับความบรณาจาก สถานพยาบาลแห่งนี้ ในความทุกข์ และความโดดเดี่ยว พ่อขอบพระคุณพระเจ้า สำหรับพระพรแห่งการทำงานของพวกเขา ในระยะเวลาหลายปีนี้ และขอร้องให้พันธกิจนี้ และงานอื่นๆ ในลักษณะเดียวกัน ยิ่งวันยิ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระศาสนจักร ซึ่งปฏิบัติพันธกิจในการนำความรักและการเยียวยารักษาของพระเยซูคริสตเจ้าไปสู่ผู้ที่กำลังทนทุกข์

หลังจากที่เราได้พบกันที่นี่ พ่อจะไปเยี่ยมผู้ป่วยและผู้พิการ เพื่อที่จะได้มีส่วนร่วมในความทุกข์ของพวกเขา ถึงแม้ว่า จะเป็นเพียงระยะเวลาอันสั้นก็ตาม

เราต่างก็ทราบดีแล้วว่า เมื่อต้องเผชิญความเจ็บป่วยทำให้เกิดคำถามมากมายในชีวิต ปฏิบัติการแรกของเราอาจจะเป็น การต่อต้าน เราอาจจะรู้สึกสับสน และเศร้าโศก นี่คือการร้องของผู้ที่เจ็บปวด และก็สมควรที่จะให้เป็นเช่นนั้น พระเยซูคริสตเจ้า ได้ทนทุกข์และได้เรียกหาพระเจ้า ผ่านทางการสวดภาวนา เราปรารถนาที่จะถวายความทุกข์ของเรา ร่วมกับพระมหาทรมาน ของพระเยซูคริสตเจ้า

การมีส่วนร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับพระมหาทรมาน เราค้นพบพลังอำนาจของการได้ใกล้ชิดกับพระคริสตเจ้าใน ความอ่อนแอ และบาดแผลของเรา นี่คือการเชื่อของพระองค์ เพื่อที่เราจะได้ยึดมั่นในพระองค์และในการอุทิศตัวของ พระองค์ ถ้าบางครั้ง เรารู้สึกภายในถึง“ความยากลำบากนั้นเป็นเหมือนอาหาร และพระองค์ประทานความทุกข์ใจให้เป็น เหมือนน้ำดื่ม” (อสย. 30: 20) ให้เราอธิษฐานภาวนาเพื่อที่เราจะได้พบความช่วยเหลือที่เราต้องการจากมือที่ยื่นออกไป เพื่อนำความบรณาของพระเจ้ามาสู่เรา “ถึงกระนั้นพระอาจารย์ของท่านจะไม่สอนพระองค์อีก” (อสย. 30: 20) แล้วเรา จะเห็นว่าพระองค์อยู่ใกล้ชิดร่วมในความทุกข์กับเรา

ขอให้เรามอบการพบปะกันในครั้งนี้ และมอบชีวิตของลูกให้อยู่ภายใต้ความคุ้มครองของพระแม่มาเรีย ภายใต้ ผ้าคลุมของพระนาง ขอพระแม่มาเรียหันพระเนตรอันเปี่ยมเมตตามายังลูกทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงเวลาของ ความทุกข์ยากลำบาก ความเจ็บไข้ได้ป่วย และความเปราะบางทั้งปวง ขอพระแม่มาเรียช่วยลูกให้ได้รับพระพรพรทานในการ ที่จะพบพระบุตรของพระนาง ในเนื้อหนังของบรรดาผู้เจ็บป่วย ที่ลูกอุทิศตนรับใช้พวกเขา

พ่อขออวยพรลูกและครอบครัวของลูก และพ่อขอให้ลูกทุกคน จงอย่าลืมสวดภาวนาเพื่อพ่อด้วย ขอใจมาก